

Sygn. akt I C 329/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. K. Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. D. Novottny

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę 21000 złotych

zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz Ł. L. kwoty:

- a) (...) (dwadzieścia jeden tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2014 roku do dnia zapłaty,
- b) (...) (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 329/14

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2014 r. Ł. L. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. z pozwem o zapłatę kwoty 21000 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 7 grudnia 2013 r. doszło do kradzieży samochodu marki A. (...), nr rej. (...) należącego do powoda. Przedmiotowy pojazd był ubezpieczony w zakresie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...). Strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania, uznając że w dacie kradzieży powód nie był właścicielem tego samochodu. Ze stanowiskiem tym nie zgadza się powód, który zakupił sporny samochód w niemieckim autokomisie, zapłacił cenę, zarejestrował pojazd w Polsce, a następnie ubezpieczył go u pozwanego ubezpieczyciela.

[pozew k.2-3]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana przyznała, że przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego uznała, że brak jest podstaw do wypłaty odszkodowania z uwagi na to, że nabycie pojazdu zostało potwierdzone sfalszowanymi dowodami nabycia. Pełnomocnik strony pozwanej podniósł, że przy zawieraniu umowy ubezpieczenia powód okazał umowę kupna-sprzedaży pojazdu, w której jako sprzedający został wskazany K. T.. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uzyskała jednak od niego informację, że nie dokonywał on sprzedaży pojazdu podmiotowi indywidualnemu, tylko firmie (...), na dowód czego przedstawił stosowną umowę.

[odpowieź na pozew k.14-17]

W piśmie z dnia 24 listopada 2014 r. pełnomocnik strony pozwanej oświadczył, że nie kwestionuje wartości pojazdu wskazanej przez powoda, albowiem kwota 21000 zł uwzględnia korekty z tytułu wcześniejszych napraw.

[pismo k.182]

W toku postępowania (...) Spółka Akcyjna w S. zostało przejęte przez (...) Spółkę Akcyjną w S..

[postanowienie k.184-185, wypis z KRS k.186-198]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 sierpnia 2012 r. K. T. sprzedał firmie (...) w Niemczech prowadzonej przez D. M. stanowiący jego własność samochód marki A. (...) za cenę 4000 Euro.

[dowód: umowa z tłumaczeniem k.36, 97, 172-173, 209 i 225-226, pismo z tłumaczeniem k.208 i 224]

W dniu 22 września 2012 r. Ł. L. kupił w autokomisie (...) samochód osobowy marki A. (...) za cenę 4200 Euro.

[dowód: umowa z tłumaczeniem k.5, 37, 169-171 i 212, zaświadczenie o dopuszczeniu do ruchu z tłumaczeniem k.6, 50, 163-164 i 213, potwierdzenie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tłumaczeniem k.166-168, pismo z tłumaczeniem k.208 i 224]

Przy zakupie tego samochodu powód podpisał wiele dokumentów, w tym między innymi umowę kupna-sprzedaży samochodu datowaną 22 września 2012 r., w której jako sprzedający figuruje K. T.. Wszystkie dokumenty były przygotowane wcześniej. Powód nie zna K. T..

[dowód: umowa k.41 i 104, zeznania powoda k.235 i 235 w zw. z k.53]

Podpis na umowie z dnia 22 września 2012 r. nie został złożony przez K. T., który nie zawierał umowy z powodem.

[okoliczność bezsporna; mail k.98]

Powód przy zakupie samochodu był najbardziej zainteresowany jego stanem technicznym. Nie zna języka niemieckiego. Czuł się bezpiecznie, ponieważ podpisywał dużo dokumentów. W Niemczech nie towarzyszyła mu żadna osoba znająca język niemiecki. Wszystkie dokumenty powód podpisywał w firmie (...) w obecności jej właściciela – D. M. i innej, nieznaney powodowi osoby.

[dowód: zeznania powoda k.235 w zw. z k.52-53]

Powód zarejestrował przedmiotowy pojazd w Polsce.

[dowód: dowód rejestracyjny k.133, karta pojazdu k.149]

W dniu 28 września 2013 r. powód zawarł z (...) Spółką Akcyjną w S. umowę ubezpieczenia autocasco samochodu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od 28 września 2013 r. do 27 września 2014 r. Suma ubezpieczenia została określona na kwotę 24602 zł. Wysokość składki wyniosła 1759,04 zł. Samochód został ubezpieczony według wartości brutto. Powód zapoznał się z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, będącymi podstawą zawarcia umowy i zaakceptował ich treść.

[dowód: wniosek k.56-57 i 124-125, wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia k.160-161, polisa k.162]

Zgodnie z § 14 ust. 3 pkt 7 ogólnych warunków ubezpieczenia - ubezpieczenie nie obejmuje szkód powstałych w pojeździe, którego nabycie jest potwierdzone sfałszowanymi dowodami nabycia.

[dowód: postanowienia o.w.u. k.58-65]

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 13 grudnia 2013 r. Przedłożył ubezpieczycielowi dwa kluczyki od skradzionego samochodu oraz umowę z 22 września 2012 r., na której jako sprzedający figuruje K. T.. W dniu 16 stycznia 2014 r. powód złożył stronie pozwanej pisemne oświadczenia, że w momencie zakupu przedmiotowego samochodu zostały mu przekazane 2 klucze samochodowe. Powód nigdy nie dorabiał dodatkowych kluczyków, a skradziony pojazd nie posiadał żadnych wad ani uszkodzeń. Powód przekazał ponadto stronie pozwanej wszystkie dokumenty dotyczące tego samochodu. W dniu 11 lutego 2014 r. złożył również pisemne oświadczenie, że samochód marki A (...), nr rej. (...) zakupił w Niemczech bez pośredników, bezpośrednio od właściciela. Powód podpisał również cesję prawa własności pojazdu na rzecz ubezpieczyciela.

[dowód: cesja k.85, 143, oświadczenia k.51, 100-103, zgłoszenie kradzieży pojazdu k.75-78, 141, umowa k.130, dokumentacja fotograficzna k.131]

Decyzją Prezydenta Miasta Ł. nr (...)/.1. (...).2013.PT z dnia 30 grudnia 2013 r. samochód został wyrejestrowany. Dowód rejestracyjny i karta pojazdu pozostały w aktach samochodu.

[dowód: decyzja k.105, 127]

Strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania za skradziony samochód, podnosząc, że okazana umowa z dnia 22 września 2012 r. z K. T. jako sprzedającym jest fałszywa. W uzasadnieniu tej odmownej decyzji wskazano, że K. T. nie potwierdził autentyczności przedstawionej umowy, a ponadto oświadczył, że sprzedał samochód firmie (...) w dniu 25 sierpnia 2012 r. Jednocześnie poinformowano powoda, że nie może on zawrzeć z ubezpieczycielem cesji prawa własności przedmiotowego pojazdu, albowiem nie jest właścicielem samochodu.

[dowód: pisma z potwierdzeniem odbioru k.66 i 68-74]

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 r. Policja umorzyła dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem samochodu marki A (...) nr rej. (...) z powodu niewykrycia sprawy przestępstwa.

[dowód: postanowienie k.106-107 i 128]

Odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 7 maja 2014 r.

[dowód: dowód doręczenia k.13]

Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka K. T. i przeprowadzenie tego dowodu w drodze pomocy sądowej przed sądem niemieckim, na okoliczność komu sprzedał samochód marki A (...), czy podpis złożony pod umową sprzedaży przedstawioną Wydziałowi Praw Jazdy i Rejestracji (...) celem rejestracji jest jego podpisem. Sąd oddalił również wniosek dowodowy pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw porównania pisma, zgłoszony na okoliczność czy podpis złożony pod umową sprzedaży przedstawioną przez powoda w Urzędzie Miasta - Wydziale Praw Jazdy i Rejestracji (...) w Ł. należy do K. T.. Pełnomocnik powoda oświadczył bowiem, że nie kwestionuje wskazywanej przez stronę pozwaną okoliczności, albowiem powód nie zna K. T. a umowa z 22 września 2012 r. była już wcześniej przygotowana i podpisana i w takiej postaci przedstawiona powodowi do podpisania w dacie zakupu samochodu.

Sąd zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne były następujące fakty: zawarcie przez powoda i (...) Spółkę Akcyjną w S. (przejętą w toku niniejszego procesu przez (...) Spółkę Akcyjną w S.) umowy ubezpieczenia autocasco samochodu marki A (...) nr rej. (...), obejmującą okres od 28 września 2013 r. do 27 września 2014 r. Strona pozwana nie kwestionowała również faktu kradzieży przedmiotowego pojazdu w dniu 7 grudnia 2013 r., a zatem w okresie obowiązywania wspomnianej umowy ubezpieczenia. W toku postępowania pełnomocnik strony pozwanej oświadczył również, że nie kwestionuje wartości skradzionego pojazdu wskazanej przez powoda (k.182).

Spór między stronami dotyczył natomiast prawa własności spornego pojazdu. Powód twierdził, że nabył samochód w Niemczech od osoby uprawnionej, natomiast strona pozwana twierdziła, że umowa między powodem a K. T. jest umową sfałszowaną, a zatem strona pozwana może uchylić się od wypłaty odszkodowania na rzecz powoda na podstawie § 14 ust. 3 pkt 7 o.w.u.

Żadna ze stron nie kwestionowała umowy z dnia 25 sierpnia 2012 r., na podstawie której K. T. sprzedał samochód marki A. (...) D. M., prowadzącemu komis samochodowy P. Automobile w Niemczech. W tym dniu prawo własności przedmiotowego pojazdu przeszło zatem na D. M., który mógł nim rozporządzać.

Powód w dniu 22 września 2012 r. pojechał do Niemiec celem zakupu samochodu, kupił przedmiotowy samochód i tego samego dnia wracał do Polski. Ani on, ani osoba mu towarzysząca, nie znali języka niemieckiego. Przy załatwianiu formalności związanych z kupnem przedmiotowego samochodu w firmie (...) w Niemczech powód podpisywał plik przygotowanych wcześniej dokumentów, w tym dwa dokumenty datowane 22 września 2012 r., dotyczące przeniesienia własności samochodu marki A. (...), w których jako kupujący figuruje powód Ł. L., jeden - w którym jako sprzedający wpisany jest D. M. prowadzący P. Automobile w Niemczech i drugi - w którym jako sprzedający wpisany jest K. T..

Zarówno na etapie postępowania likwidacyjnego, jak i postępowania sądowego, strona pozwana powoływała się na postanowienie § 14 ust. 3 pkt 7 o.w.u., zgodnie z którym ubezpieczenie nie obejmuje szkód powstałych w pojeździe, którego nabycie jest potwierdzone sfałszowanymi dowodami nabycia. Należy wskazać, że w cyt. przepisie mowa jest o „nabyciu”, przez które powszechnie rozumie się przejście własności danej rzeczy. Natomiast formalność polegająca na rejestracji pojazdu jest wtórna w stosunku do jego nabycia. W pierwszej kolejności Sąd rozważył zatem czy prawo własności samochodu objętego pozwem przeszło na powoda, a zatem czy powód faktycznie stał się jego właścicielem.

W rozpoznawanej sprawie niewątpliwie istnieją dwie umowy kupna-sprzedaży spornego pojazdu podpisane przez powoda jako jego nabywcę i datowane 22 września 2012 r. Z dokonanych przez Sąd ustaleń wynika ponad wszelką wątpliwość, że podpis złożony rzekomo przez K. T. na umowie kupna-sprzedaży tego samochodu z 22 września 2012 r. nie pochodzi od tej osoby. Sąd oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z jego zeznań w charakterze świadka oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw porównania pisma, które zmierzały do potwierdzenia wskazanej okoliczności, jako zbędne. Strona pozwana już na etapie postępowania likwidacyjnego uzyskała informację w tym zakresie bezpośrednio od K. T., który oświadczył, że przedmiotowy samochód sprzedał właścicielowi autokomisu, natomiast nie zawierał nigdy żadnej umowy sprzedaży tego pojazdu z powodem. Sam powód i jego pełnomocnik też nie kwestionowali okoliczności, że podpis na umowie z dnia 22 września 2012 r. rzekomo złożony przez K. T. nie pochodzi od tej osoby.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zezwała na ustalenie, że umowa sprzedaży samochodu marki A. (...) datowana 22 września 2012 r., w której jako sprzedający został wpisany K. T., jest umową sfałszowaną, czego żadna ze stron nie kwestionowała.

Jednocześnie istnieje jednak jeszcze druga umowa z 22 września 2012 r., dotycząca sprzedaży spornego pojazdu, zawarta między powodem a D. M. – właścicielem P. Automobile. K. T. w dniu 25 sierpnia 2012 r. sprzedał samochód A. (...) D. M., a zatem w tej dacie prawo własności pojazdu przeszło na D. M.. Zawierając zatem umowę kupna-sprzedaży tego samochodu w dniu 22 września 2012 r. z powodem Ł. L., D. M. był osobą uprawnioną do rozporządzania tym pojazdem, a więc tym samym – zgodnie ze swoim oświadczeniem z dnia 11 lutego 2014 r. – powód nabył sporny samochód bez pośredników, od właściciela. W ten sposób prawo własności tego samochodu przeszło na powoda z dniem 22 września 2012 r. Strona pozwana jako ubezpieczyciel nie może zatem skutecznie uchylić się od odpowiedzialności i odmówić powodowi wypłaty odszkodowania za skradziony w dniu 7 grudnia 2013 r. samochód marki A. (...), nr rej. (...). Z przyczyn przedstawionych wyżej w rozpoznawanej sprawie nie ma bowiem zastosowania przepis § 14 ust. 3 pkt 7 ogólnych warunków ubezpieczenia, na który powołuje się strona pozwana.

Powód dochodził od strony pozwanej zapłaty kwoty 21000 zł tytułem odszkodowania za skradziony pojazd. Pełnomocnik strony pozwanej ostatecznie oświadczył, że nie kwestionuje wartości przedmiotowego samochodu wskazanej przez powoda. Tym samym roszczenie co do wysokości należało uznać za bezsporne.

W tym miejscu należy wskazać, że w toku postępowania likwidacyjnego powód złożył ubezpieczycielowi wszystkie wymagane dokumenty, wyrejestrował pojazd i podpisał cesję prawa własności pojazdu na rzecz ubezpieczyciela. Stwierdzić zatem należy, że powód wywiązał się ze wszystkich swoich obowiązków przewidzianych w ogólnych warunkach ubezpieczenia (§ 96 o.w.u.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 21000 zł tytułem odszkodowania za skradziony samochód (art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c.).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z o.w.u. strona pozwana zobowiązana była do wypłaty należnego powodowi odszkodowania w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 97 ust. 1 o.w.u. zgodny z art. 817 k.c.). Powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 13 grudnia 2013 r. (k.75). Strona pozwana powinna zatem wypłacić powodowi odszkodowanie do dnia 12 stycznia 2014 r.

W rozpoznawanej sprawie pełnomocnik powoda wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty. Odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 7 maja 2014 r., zatem Sąd nie mógł zasądzić odsetek za okres wcześniejszy (art. 321 § 1 k.c.)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od zasądanego odszkodowania w wysokości 21000 zł od dnia 7 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. przewidującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty na jego rzecz kwoty 3467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składają się: 1050 zł – opłata od pozwu, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa.